

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף עג עמוד א

- א] שחט קרבן פסח בשבת שלא לאוכליו, או לאוכליו ושלא לאוכליו, האם חייב חטאת ?
- ב] לסובר שמקלקל בחבורה פטור, מדוע השוחט קרבן פסח בשבת שלא לאוכליו או שנמצאה טריפה חייב חטאת ?
- ג] קרבן בעל מום או טריפה שעלו אימוריו למזבח, האם ירדו ?
- ד] שחט קרבן חטאת בשבת מחוץ לעזרה לשם עבודה זרה, כמה חטאות חייב ?
- ה] אשם שמתו בעליה או שנתכפרו בקרבן אחר, מה דינם ?

א] שלא לאוכליו: חייב חטאת, שהרי קרבן הפסח פסול. לאוכליו ושלא לאוכליו: פטור, שהרי הקרבן כשר.

ב] שלא לאוכליו: כיון שתיקן לענין שאם עלו האימורים למזבח, לא ירדו ומקטירם. טריפה: כיון שתיקן שאין הבהמה מטמאה כנבילה, אילו היתה מתה מעצמה. - חובל חייב כששחט בהמה לאכילה, או שחבל בבהמתו להאכיל מדמה לכלבו.

ג] תנא קמא: ירדו, כיון שלא היה פסולם בקודש. ר' עקיבא: בדוקין שבעין וקרום דק המכסה את עינהו לא ירד, כיון שבעוף כשר לכתחילה.

ד] 1. משום עבודה זרה. 2. משום שחוט חוץ. 3. משום שבת, שתיקן בשחיטה שהוציאה מידי אבר מן החי (ואם אכלה גוי אינו נהרג). אך לא תיקן להוציאה מידי נבילה, שהרי תקרובת עבודה זרה מטמאה אף באהל.

ה] ר' אליעזר: מתה. לפי שדין אשם כדין חטאת, שנאמר "כחטאת כאשם". ר' יהושע: רועה עד שיומם וימכר, ובדמים מביא עולת יחיד (ונסכיו, וטעונה סמיכה). חכמים: רועה עד שיומם וימכר, ובדמים קונה עולות לקיץ המזבח (והעור לכהנים). - שחטו קודם שניתק לרעיה, פסול. גזירה שמא ישחטנו אף קודם שנתכפר באחר. - ניתק לרעיה ושחטו קודם שהומם, כשר בדיעבד לעולה (שדמיו לכך הם עומדים). אם צריך עקירה, מדובר ששחטו לשם עולה. אינו צריך עקירה, ששחטו סתם.